

SLOVENSKI NAROD.

zhaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstro-ogrske dežele za vsa leta 35 K, za pol leta 13 K, za četrt leta 6 K 50 h, za eden mesec 2 K 30 h. Za Ljubljano s pošiljanjem za dom za vsa leta 24 K, za pol leta 12 K, za četrt leta 6 K, za eden mesec 2 K. Kdor hodi sam ponj, plača za vsa leta 22 K, za pol leta 11 K, za četrt leta 5 K 50 h, za eden mesec 1 K 90 h. — Za tuje dežele toliko več, kolikor znaša poština. — Na naročbe brez istodobne vplačila naročnine se ne ozira. — Za oznanila se plačuje od petrostopne petit-vrste po 12 h, če se oznanilo enkrat tiska, po 10 h, če se dvakrat, in po 8 h, če se trikrat ali večkrat tiska. — Dopisi naj se izvolijo frankovati. — Rokopisi se ne vračajo. — Uredništvo in upravnštvo je v Knafovih ulicah št. 5, in sicer uredništvo v I. nadstropju, upravnštvo pa v pritličju. — Upravnštvo naj se blagovito pošilja naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. administrativne stvari.

„Slovenski Narod“ telefon št. 34.

Posamezne številke po 10 h.

„Narodna tiskarna“ telefon št. 85.

Volilna reforma.

Klerikalci so si napravili jako preprost načrt: z obstrukcijo hočejo izsiliti volilno reformo in sicer samo tako volilno reformo, ki odgovarja njihovim strankarskim interesom, ki naj njim potisne krmilo v roke, narodnonapredna stranka in ž njo vred vse slovensko posvetno razumništvo pa spravi ob vso veljavo v deželni zboru.

Obstrukcija ni drugega, kakor revolucija v parlamentarni obliki. Dolžnost poslancev je, da v dež. zboru delajo, da rešujejo v podporo dež. zbora spadajoče zadeve; klerikalci pa te dolžnosti ne izvršujejo, in onemogočajo z obstrukcijo tudi drugim poslaneem, da svojih dolžnosti ne morejo izpolnjevati — na veliko škodo cele dežele.

Kdor ima oči in zdravo pamet, tistemu je jasno, da delajo klerikalci v dež. zboru obstrukcijo in da jo skušajo maskirati s tem, da zanjo zlorablajo obče koristne in popularne zadeve, ne meneč se za to, če jih s tem morda ne kompromitirajo. Ali ni naravno in ob sebi umerno, da v tem, ko se klerikalci trudijo, da bi svojo obstrukcijo utrdili in okrepili, skuša narodnonapredna stranka jim izvit obstrukcijsko orožje iz rok in jim izpodmakniti tla ter premagati njihov terorizem? Ko bi tega ne poskušala, bi bila smešna in bi ne zaslužila drugega, kakor da jo klerikalci pohodijo.

Klerikalci delajo obstrukcijo z različnimi sredstvi, med drugim tudi z nujnimi predlogi. To smo videli lani, to vidimo tudi danes. Vsaka stvar jim je dobra, samo da onemogočijo, da bi prišel dež. zbor do dnevnega reda. Narodnonapredni stranki pa mora biti na tem, da pride deželni zbor čim prej do dnevnega reda, in zato je že lani sklenila, da odkloni nujnost vsacega

klerikalnega obstrukcijskega predloga in se ravna tudi letos po tem soglasnem sklepu. Vseled tega je narodnonapredna stranka tudi v zadnji seji odklonila nujnost nje sicer jako simpatičnega predloga glede ljubljanskih demonstracij.

Klerikalci zlorablajo to pri naših predmetarjih, da grde narodnonapredno stranko, a uspehe morajo imeti pač samo pri ljudeh, ki ne vedo, kaj je obstrukcija.

Kakor rečeno, hočejo klerikalci z obstrukcijo izsiliti tako volilno reformo, ki bi njim prinesla absolutno gospodstvo v deželi in ker je stvar že tako daleč dozorela, da je izvoljen dotični odsek, je pač čas, da začne narodnonapredni poslanci premišljati, kako stališče naj zavzame glede volilne reforme.

Odkar je ta stvar postala aktualna, smo imeli že opetovano priliko, da pripoznavamo potrebo volilne reforme, ali ta reforma se mora izvršiti po načelih pravičnosti, ne zgolj po koristih klerikalne stranke. Narodnonapredna stranka je lani klerikaleem ponujala pravično, razmeram v deželi primerno volilno reformo, ali klerikalci te ponudbe niso sprejeli, ker njim je na volilni reformi le v tem služaj, če prinese njihov stranki gospodstvo, drugače je sploh ne marajo.

Toda o tem danes še ni govora. Danes se moramo le vprašati, kako stališče naj zavzame narodnonapredna stranka sploh proti nasvetno volilni reformi in to z ozirom na klerikalno obstrukcijo.

Po naši sodbi je mogoče samo eno stališče: Dokler traja klerikalna obstrukcija, dotlej se narodnonapredna stranka sploh ne sme spuščati v meritorno razpravljanje o vo-

lilni reformi, kajti če bi se narodnonapredna stranka vdala, bi bil to sijajen uspeh klerikalne obstrukcije, bi bil to triumf klerikalcev in sramotna kapitulacija narodnonapredne stranke.

Klerikalci hočejo izsiliti tako volilno reformo, kakor jo potrebujejo za etabliranje svojega gospodstva, izsiliti jo hočejo z obstrukcijo, z revolucijo, z napadanjem, zasramovanjem in grdenjem narodnonapredne stranke, in ta stranka naj se temu ukloni, naj se vda in naj pomore sovražniku do triumfa in do zmage? Upamo, da se to vendar ne zgodi, kajti to bi bila najramotnejša kapitulacija, s tem bi narodnonapredna stranka takorekoč sama sebi položila klerikalni obstrukcijski štrik okrog vratu.

Zaradi tega svetujemo narodnonapredni stranki, da se v odseku za volilno reformo postavi na stališče: dokler ne bo konec obstrukcije, dotlej je sploh izključeno vsako meritorno razpravljanje o volilni reformi; kakor hitro nehajo klerikalci z obstrukcijo, se začne takoj meritorna razprava o volilni reformi.

Vojna na Daljnem Vztoku.

Boj za Port Artur.

V nedeljo je dospelo v Čifu osemdeset Kitajcev iz Port Arturja, ki so vkljub največji paznosti Japoncev predrli blokado.

Ti zatrjujejo, da so bili Japonci pri navalu 26. m. m. strahovito poraženi in da so izgubili okoli 50.000 mož.

Japonci so najprvo jeli streljati iz težkih topov s severa od Golobjega zaliva do Takušana in nato navalili z vso silo na zapadne in severozapadne utrdbe. Kasneje so japonski

voji jeli prodirati tudi s Švišijinga. Po ljutih bojih so Japonci zavzeli več jarkov in nasipov. Japonski voji so kakor divji drli proti ruskim bajonetom. Mož proti možu se je boril in skoro so bili vsi jarki polni mrtvih trupel. Neka reduta pred forom se je branila z izredno hrabrostjo, a končno se je posadka po opetovanih naskokih vendarle morala umakniti v lčan.

Vedno in vedno so Japonci zneva navalili na for. Trikrat se jim je naskok že v toliko posrečil, da so že prišli skoro do obzidja. Tu pa so Japonci pobile skoro do zadnjega moža krogle iz ruskih pušk in brzostrelnih topov, ki so padale gosto kakor toča. Japonci so se morali umakniti. Pri reduti so se še zadnji postavili v bran, toda ruski naval na njihove pozicije je bil tako silen, da mu niso več mogli odoleti. Sicer jim je general Nogi poslal eno celo divizijo na pomoč, toda le ta niti do ruskih nasipov ni mogla prodrati, tako strahovit in silen je bil ruski ogenj s fora Liaotiešan.

Položaj v Port Arturju.

Polkovnik Gädke, korespondent berlinskega »Lokalanzeigerja«, poroča iz Mukdena: Tu sem je dospel ruski poročnik princ Radziwill iz Port Arturja, ki je utekel preko Čifua. Le-ta zatrjuje, da so posadka in civilni prebivalci v trdnjavi zdravi in da so bogato preskrbljeni z vsem potrebnim. Sicer se res včasih razdeli konjsko meso, toda samo zbog tega, da bi se boljše meso prihranilo za ranjene. Nedostajanja vode se ni bati, ker se nahaja v mestu destilacijski aparat, ki producira vsak dan 20.000 veder dobre pitne vode. Tudi vojne ladje imajo take aparate na krovu. V mestu je tudi mnogo nabiralnikov deževnice in sredi trdnjave

leži ribnik, ki ima takisto dobro pitno vodo.

Neki hamburški trgovec je te dni dobil pismo z Daljnega Vztoka, kakor poroča »Berliner Tagblatt«, v katerem se takisto z vso gotovostjo zatrjuje, da je Port Artur bogato preskrbljen s streljivom in živili.

Do zadnjega časa so še vsak dan dohajale iz Čifua kitajske ladje, od katerih vsaka je imela na krovu po 16.000 funtov svežega in okajnega mesa. Meso z ene take ladje je zadostovalo za en dan za celo posadko. To je bil vzrok, da so jeli Japonci v zadnjem času z veliko strogostjo blokirati pristanišče. Ruska posadka je prepričana, da se Japonci nikdar ne polaste Port Arturja. Pa tudi general Steselj je trdno uverjen, da trdnjavo vsaj še nekaj mesecev lahko drži. Z odkritim preziranjem pa govori posadka na obzidju o brodovju, usidranem v pristanišču. Oficirji armade govorijo v šali: Naša mornarica je v tej vojni nevtralna.

Novi boji pred Port Arturjem.

Po poročilih iz Čifua so bili znova 28. in 29. m. m. ljuči boji pred Port Arturjem. Japonci so naskočili ruske utrdbe pri Liaotiešanu v bližini Golobjega zaliva. Rusi so opetovano vdrl v utrdbe in en masse navalili na japonske pozicije, toda vedno brez pravega uspeha. Kitajci zatrjujejo, da so bile ruske izgube pri teh operacijah izredno velike, vendar pa so bile japonske še mnogo večje. Reuterjev urad pa poroča: Pri zadnjem navalu na Port Artur so Japonci opetovano naskočili goro, kjer imajo Rusi tudi skladišče premoga. 28. m. m. so zavzeli to pozicijo. Ker je bil poskus, iz te pozicije zopet Japonce pregnati, silno nevarno, ni hotel general Steselj izdati direktnega povelja, marveč je odredil, da se ima ta akcija izvesti, in to ljubica iz idealnih dni, m popolno zadostuje . . .

II.

Nepričakovani in nezaželjeni so zaveli mrzli jesenski vetrovi, ki so nanesli od vseh strani temne dolgočasne oblake, nepregledne mase, ki zakrivajo solnce, ki kradejo lepoto lepim večerom ko bleste milijoni zvezd.

Začeli so se oni dolgočasni dnevi, ki vplivajo na nas, kakor težka breмена, ki nas tlačijo k tlom; prišli so oni dnevi, ki nam prebude urojeno melanholijo in sentimentalnost.

Kamorkoli se ozrem, povsod ono leno vrvenje, povsod one tožbe po minulih dnevih, povsod samo spomini; a nad vso lenobo, nad tožbami pa plavajo temni oblaki; ni vruga, da nisem postal v kakih dnevih še jaz sentimental; nisem nesrečno, pa tudi ne srečno zaljubljen, da bi primerjal jesenske dneve svojemu mračnemu sreču, da bi primerjal svoj ideal jesenskemu solncu, ki se za hip prikaže in zgine, ali vendar sem postal sentimental, zlasti v urah, ko slonim na oknu in gledam na cesto. Tuji, neznani obrazi; le tupatam se kdo ozre vame in zdi se mi, kakor bi me pomilovali, da sem zašel med nje; no, pa mi je že vseeno.

(Dalje prih.)

LISTEK.

Jesenske fantazije.

V. Jelenc.

Razcvete so se rože

Skoro vsak dan sem jo srečal, ko je šla mimo mene vedno z istimi živimi očmi, vedno istega nagajivega nasmeha, dolga plava kita ji je opletala po hrbtu.

Nehote sem vsakokrat, ko sem jo srečal, privzdignil glavo in uprl vanjo oči; ona pa je gledala nepremično naprej, le ustnice so ji malo zatrepetale; letela je mimo mene in izgubila, ozrl sem se včas za njo a ona je šla svojim putem.

Razpustili so se na mojem oknu rožni popki, ko je zasillo solnce, ko se je vrnila pomlad, zaveli so mlačni vetrovi in moje rože so cvele in dehtele; gledal sem jih in mislil kako bi bilo lepo, da bi slonel na njo nad nagelji, ki bi se klanjali do nje, ji objemali belo lice, zadrževali ob njenih dihih. Nisem si gojil drugih želja, sanjal sem o tihih srečih, sanjal sem o nji v tihih večerih, ko je zahajalo solnce, ko se se odeli porobiki gora, ko so moje rože zaprle cvetove, veseli sem se tihega življenja, brezskrbno sem se ulegel na divan in

kadil; sanjaril sem za svetlimi valovi dima, ki se je plazil v najrazličnejših oblikah pod stropom; spomnil sem se nje in si predstavljal, kako bi bilo, ako bi sedela ona poleg mene, da bi občutil nje dih, da bi občutil njeno toploto, da bi se ji naslonil na nemirna prsa; da bi se ona zasmejala tako nagajivo ko po navadi, da bi nabrala ustnice v nežno šobico, ki bi jo poljubljaj, kakor poljubuje dete svetinjico, ki mu jo je mati prinesla z Višarj. Ničesar bi ne govoril; gledal bi ji v liste otroško naivne oči, gladil bi njena rožnadaradnjena alabastrska lica, poljuboval njeni ustni, drugega pa ničesar.

Ali to so bile samo tihe hrepeneče sanje, nje, ki sem v nji sanjal o tihih večerih, nisem poznal; nisem vedel, kdo in kaj je.

Taka je bila moja ljubezen.

Zaljubljen sem se v njene ustne, v nje oči; ni enkrat nisem govoril ž njo, ni besede nisem čul iz nje ust, a ljubil sem jo.

Bila je še dete, ko sem jo začel srečavati, nosila je nekaj pod kolena segajoče krilce, raz široki slamniki so frfotali v vetru rdeči trakovi . . .

Sedel sem v mestnem drevoredu, na starih kostanjih je počelo ravno brsteti, trava je ozelenjevala, tihi ve-

trovi so pihali od zasneženih gor . . . — Takrat pa je prišla ona mimo z neko starejo gospico; ozrla se je vame, raz usten ji je izginih oni nagajivi nasmeh, za par hipov se ji je zresnil obraz, toda naenkrat sem bral na njenih potezah nekaj pomilovalnega, kar me je presunilo, zdelo se mi je, kakor da bi šepetale njene ustne:

„Vem, da si zaljubljen! Kako me veseli, da trpiš!“

Gledal sem za njo, dokler ni med ljudmi izginila.

Šel sem domov; spremljal me je njen pogled; obraz, ki je pred mano vedno plaval v veselem nasmehu, postal je naenkrat divji; oko, ki je prej veselo krožilo okoli, je postalo naenkrat divje, upiralo se je vame . . . na ustnih pa je ležal zaničljiv nasmeh . . .

A na mojih oknih so še cvele rože, in duhal sem jih, opajal me je njih vonj; ponosen sem bil na svoje rože, ki sem si jih vzgojil sam; kakor otrok sem bil vesel, ko so začeli poganjati popki.

Ko sem pa držal v roki prvi cvet srečal sem spet njo, z onim zaničljivim, pomilovalnim pogledom.

A ni me več tako pretresel; zrl sem nekaj časa za njo; zasanjal o nekdanjih časih in se moral samemu sebi smejeti.

ako se javi v to dovolj prostovoljcev. Vsak, kogar se je vprašalo, je bil pripravljen in v najkrajšem času je bila zbrana četa prostovoljcev. Moštvo in oficirji so se oborožili z ročnimi granati in navalili na Japonce. Po obupnem boju se jim je posrečilo, Japonce pregnati iz vseh pozicij. Rusi cenijo izgube, ki so jih imeli Japonci pri zadnjem naskoku, na 10.000 mož.

Nova pomorska bitka?

V Šanghaju kroži vest, da je bila pri Port Arturju nova pomorska bitka. Rusi so najel več parnikov, da bi sprejeli vojne ladje, ki so jih v Vusungu pričakovali v nedeljo zvečer.

»Daily Express« javlja, da se je ruskim uradnikom v Šanghaju iz Petrograda sporočilo, da bo morda del ruskega portarurškega brodogradništva v Vusungu zatočišče, ker se je izkazalo, da je nemogoče, da bi se nadalje bile te vojne ladje usidrale v portarturškem pristanišču.

Isto vest priobčujo tudi »Daily Telegraph«. Iz Šanghaja pa se poroča: Neka ruska vojna ladja, najbrže križarka »Bajan« se je usidrala pri Gacifu v zalivu Hankav. Dva parnika sta odplula tjakaj, da jo dovedeta v Šanghaj.

Z mandžurskega bojišča.

O vojnih operacijah pri Mukdenu ni nobenih važnejših poročil. Vsak dan se sicer spopadejo predstraže obeh armad, a resnih bojev ni nikjer. Maršal Ojama skuša z delom svoje armade obiti Kuropatkinovo levo krilo, dočim se nahaja glavna japonska armada še vedno pri Jantaju. Japonci so zgradili 15 milj severno od Jantaja in na svojem levem krilu precej močne utrdbe, in česar se sklepa, da ostanejo Japonci v defenzivi in ne mislijo več na ofenzivo.

V Harbinu se govori, da prodira Kuroki vzhodno od Tielinga, ne da bi mu Rusi mogli zastopiti poti.

Iz Tokija pa se poroča, da tamkaj vsak hip pričakujejo, da se vname pri Tielingu velika bitka, ker se ve, da Kuropatkin ne misli na resen odpor pri Mukdenu in ob reki Hun.

Poneverjenja v japonski vojni upravi.

Veliko senzacijo so vzbudila na Japonskem odkritja lista »Nišiniši«. List dolži grofa Maekata in grofa Inuje, da sta pri japonskem »Rdečem križu« in pri cesarskem vojaškem podpornem društvu poneverila večje svote denarja.

List je last barona Ita.

Poveljnik križarke »Novik«.

»Berliner Tagblatt« poroča iz Petrograda, da je kapitan Šule, poveljnik križarke »Novik«, katero so Rusi sami potopili v Korzakovski na otoku Sahalin, imenovan za poveljnika križarke »Gromoboj« v Vladivostoku.

Potopljena japonska ladja.

Kakor se javlja iz Tokija, je neka japonska topničarka južno rta Liaotiešan zadela ob rusko mino in se potopila. Posadka je bila rešena. Ime te topničarke še ni znano.

Prodaja mandžurske železnice.

Poročevalec pariškega lista »L'Européen« brzojavlja iz Petrograda: Izvedel sem iz zanesljivega vira, da se gospod L'esar, ruski poslanik na kitajskem dvoru v Peking, že 14 dni pogaja s princem Čingom radi prodaje mandžurske železnice neki kitajski družbi. »L'Européen« sodi, da bi bil to prvi korak na potu, da se sklene mir v vzhodni Aziji.

Položaj na Češkem.

Praga, 3. oktobra. V Kral. Vinohradih je bil danes zaupni shod Mladočehov pod predsedstvom posl. dr. Herolda. Shod je sprejel resolucijo, v kateri se zahteva trdnejša organizacija Mladočehov.

Praga, 3. oktobra. Četrtekova seja češkega deželnega zbora obeta biti zelo viharna. Socijalni demokratje se pripravljajo na burno akcijo. V predvečer bodo imeli na šestih krajih v mestu shode, drugi dan pa pridejo

v velikih množicah pred deželno zbornico ter bodo z galerije demonstrirali za splošno volilno pravico.

Politični položaj na Ogrskem.

Budapešta, 3. oktobra. Državni zbor se sestane 10. t. m. Vlada takoj predloži zakonski načrt o italijanskem trgovinskem provizoriju. Ker pa stopi provizorij že 15. t. m. v veljavo, a zakonskega načrta do tedaj nikakor ni mogoče dognati, uvedla bo vlada provizorij naredbenim potom.

Budapešta, 3. oktobra. Grof Zichy, ki je bil do nedavno še vodja katoliške ljudske stranke, a se je odtegnil vodstvu iz taktičnih in principijalnih razlogov, je izdal ravnokar oklic na ogrske katolike, v katerem nujno opominja, naj se združijo vsi v enotno katoliško stranko, da se obnovi nekdanja edinstvo ogrskega katolicizma. Nadalje izjavlja, da stopi na čelo te stranke. V ogrskih političnih krogih so mnjenja, da pripravlja grof Zichy novo politično akcijo s pomočjo katoliške koalicije. — Istočasno je ustanovil posl. Csavolsky novo stranko pod imenom »Lutvika Kossutha neodvisna stranka«, kateri bo predsednik Csavolsky sam.

Dogodki na Balkanu.

Carigrad, 3. oktobra. Vled turško-bolgarskega dogovora sta Turčija in Bolgarija imenovali svoje mejne nadzornika, ki bodo ta reševala vsa preporna vprašanja glede meje, posebno glede mejnih straž. Turški mejni nadzornik je Hamdi paša, bolgarski pa general Andrejev.

Carigrad, 3. oktobra. Bolgarska vlada priganja, naj se kakim 5000 begunom iz drinopoljskega vilajeta dovoli vrnitev v domovino. Turška vlada pa se tej zahtevi tako trdovratno upira, da se je bati konflikta.

Solun, 3. oktobra. V vasi Čengu je prišlo do hudega boja med Grki in Bolgari. Grki so izgubili dva mrtva, na bolgarski strani je padlo 9 mož. 15 pa jih je bilo ranjenih.

Carigrad, 3. oktobra. Vsi škofje morajo pošiljati patrijarhu poročila o gibanju vstajev. Patrijarh izroči ta poročila turški vladi. Sveda škofje v svojem verskem fanatizmu vse zelo pretiravajo. Tako sta poročala zadnje dni škofa iz Vodene in Strunice o brezštevilnih grozodejstvih bolgarske cerkvene propagande. Škofa dolžita ruske orožniške častnike, da pospešujejo bolgarsko cerkveno propagando.

General Garibaldi za Albane.

Rim, 3. oktobra. General Ricciotti Garibaldi je kot predsednik albanskega sveta osebno izročil angleškemu in francoskemu poslaniku ter ministru Tittioniju protest albanskega odbora proti mednarodni upravi Makedonije. Ta protest izide v kratkem v oficijalnem glasilu italijanskih Albanov. Prepis protesta je tudi dobil turški poslanik v Rimu.

Ločitev cerkve od države na Francoskem.

Pariz, 3. oktobra. Včeraj se je vršila dopolnilna volitev v poslansko zbornico, ki je pokazala, kako misli francosko prebivalstvo na deželi o ločitvi cerkve od države. Ministerjalni kandidat Lefèvre je povedal v svojem volilnem oklicu, da temelji njegov politični program v ločitvi cerkve od države. In Lefèvre je bil od kmečkih volilcev s 4000 glasov večine izvoljen za poslanca proti svojemu konzervativnemu protikandidatu.

Viliam Harcourt †.

London, 3. oktobra. Umrli je odlični angleški državnik V. Harcourt 77 let star. Harcourt je bil med najodličnejšimi liberalnimi državniki na Anglijskem ter mnogoletni vodja liberalne stranke. Kot prijatelj in somišljenik Gladstoneja, ki ga je tudi poklical v ministrstvo, je Harcourt čestokrat odločeval v kočljivih političnih vprašanjih ter deloval posebno za ravnopravnost narodov. V ministrstvu je opravljal razne portfelje ter slovel za najboljšega govornika v angleškem parlamentu.

Dopisi.

Zdeželo. (Iz sühorobne dežele veleum na Kamnu.) Ne morem si šteti v čast, da bi poznal osebno Vas, visokega gospoda. Reči pa moram, da mi ni prav nič na tem, ker ne poznam Vaše osebe, ki se trese v starih smotah. Poznati Vas je pa lahko po Vašem delu, ki se tiče učiteljskih plač, da ne morete biti kaj posebnega. Prav zato se držnem sprgovoriti. Zadnje poslano v »Slovenskem Narod« zmotljivemu pastirju vseh kranjskih pastirjev me je obudilo, da bi vprašal tudi Vas, kako se neki strinjate s svojim dušnim šefom, ki je daroval svojim vernikom (tudi nekateri »neverniki« so bili deležni tega darila, jaz že ... zakaj? ... ne vem!) za novo leto knjižico, v kateri bitamo na str. 3, a) Obilne družine se starši ne smejo bati. Kakor bitamo nadalje v isti knjižici, vidimo, da je »Bogu dopadljivo«, če sta oče in mati oblagodarjena s obilico otrok. In sedaj pa pridete Vi, gosp. hofrat, prevzvišeni katolik vseh kranjskih polimanih katolikov, in se norčujete, da so oženjeni kranjki učitelji »po nekem starem šolmaštrovskem običaju bogato oblagodarjeni s deco«! Sramovati se menda ne morete, ker ne cenite škofovega daru, katerega ste gotovo tudi Vi prejeli, oziroma bi ga morali. Pardon! Hofrat iz c. kr. zaloge šolskih knjig ne potrebuje pouka, ker on je že krščansko poučen v starosti. Sramujte se pa, ker se norčujete iz ljudi, da se še niso povzpeli na ono moderno stališče, katero preklinja »sveta cerkev«, a mnogi njeni »delavci« kaj pridno uporabljajo metodo onega modernega stališča. Hofratov veleum je torej plaval po c. kr. zalogi šolskih knjig. Zato morate biti učen človek, potrudite se vendar in poučite nas s hofratovo učeno zgovornostjo, da nam ne boste več predbivali onega »starega šolmaštrovega običaja«. Če uči Vaš dušni šef, da se ni treba bati obilne družine, da se Vam ne bo treba norčevati z nas, zakaj vidite, da ste stresli vse svoje duhovito (!?) norčevanje, potem Vam zmanjka duhovitosti, če ste prav hofrat. Vidite, s svojim poukom boste tudi odpravili trditve, da ima »šumašter« in »ajzenponar« naj več otrok. In zakaj jih imata ta dva stana toliko? Očgovorite sami, jaz Vam pa rečem, ker skrbijo božja previdnost za te družine. Kakor se vidi z Vašega norčevanja, niste tako oblagodarjeni z otroki, kakor eden izmed nas. Kaže se, ker ste hofrat, da ste na modernem stališču, in prav radi tega ne more biti Bogu »dopadljivo« Vaše sijajno življenje. Vaš dušni šef Vas bi moral radi tega preklesti, ne pa kovati v svezdo. Kot dušni nadpastir ne bi smel pardonirati hofratove duše (telo mu pustimo). Njemu bi moralo biti »klobasa«, če je kdo krščanski hofrat, ali pa »brezverec« liberalce. Duša je duša, če ne dela po višjih pastirskih ukazih, mora biti zanjo »nebo bronasto«, »zemlja pa železna«. Zato se ne norčujte iz nas, ki smo p. hlevni ljudje, v katere re streljajo »slepi patroni francoske modernosti«. Vi kot tak grozen krščanski mož, kot tako učena glava, ki si je nabrala sladko bodočnost pri šolskih knjigah, preštudirajte, kaj piše Vaš valedični Bonaventura, potem govorite o obilni družini kranjskega učiteljstva. Svoje hofratovski zaničevanje pa prepustite raje tistim, kateri so v Vašem taboru, bolje — v katerih tabor ste Vi blagovolili zlezi, in nimajo sreče, da bi uživali »sladkosti« sv. zakona, in vendar so občeti več otrok, vsaj eden je za obilico. Zato so črni zunaj in znotraj! Ali se morda tudi ti Vaši ljudje ravna »po nekem starem šolmaštrovskem običaju«? Gotovo ne, ker so naši največji sovražniki. Ker so torej naše družine revne, pa zato, ker so obilne, ne pa zato, kakor čitamo v škofovem novoletnem darilu na str. 7., da niso družine ravne, ker so obilne, ampak zato, ker ni vernost v njih doma, zato smo lahko nesrečni ljudje. Nesrečni smo zato, ker nam odjedajo košček trdo prisluženega kruha taki hajduki kot ste Vi. Pa naša nesreča ne najde usmiljenja v trdih srcih krščanskih poslancev, ampak oni nam dajejo v tolažbo namesto izboljšanih plač le zaničevanje, ker zaupamo v božjo previdnost, ki nam varuje obilne družine. Norčevati se, to je hofratov — bon ton. Častitajmo! Vkljub vsi svoji nesreči pa vendar ne poijljamo največjih telet v mesnico, kakor jih baje p. šilja, oziroma posla, neki hofrat v novomeško mesnico, kateri se pravi gimnazija. Gotovo ni vernost doma v njegovi družini, zato se izpolnjuje Gospodovo žuganje: ... Preklet sad tvojega telesa (Pouk krščanskim staršem, str. 7). Hvala Bogu, da nismo taki, kot je tisti nesrečni hofrat, kateri pošilja v gimnazijo namesto otrok — največja teleta. Kaj pravite k temu, g. hofrat, posestnik nebroj častnih naslovov in sladke po-

kojnine? Prihodnjič ne govorite (»svetovati hofratu« — kolika predrznost!) tako zaničljivo o našem zakonem blagoslovu, zakaj kakor se posoji, tako se vračuje. Bodite previdni, da Vas ne zlasa Bonaventura, kakor je delal v šoli Vaš proslavljeni Ivanetič. Škodovalo Vam ne bi prav nič. Če se pa že želite iz nas norčevati, izposlušajte si preje potrebni patent, pa ne pri požindranem bogu, potem bomo mi, za katere tako vro skrbite, molčali kot v grobu. Tol žimo se pa, da ne dobite tako kmalu takega patenta, če razbiješ še večkrat deželni zbor, zato se bomo predrznili kranjski učitelji, da bomo še večkrat zinili v »Slovenskem Narod« kako pošteno mogočnemu krščanskemu — na jeziku — hofratu in mu pomagali, da se doela otrese svojih starih zmotljivosti in se neha norčevati iz nas. Pa še to. Najv. šje gorje Vas pa doleti, če se spravi nad Vas Vaš bistroumni somišljenik — poslanec Jaklič, ker je tudi on »po nekem starem šolmaštrovskem običaju bogato oblagodarjen s deco«. Na pomoč kliče veleum u Kamna.

učitelj v sühorobni deželi.

Iz Frankovcev pri Ormožu.

Umrli je tukajšnji mnogospoštovani veleposestnik g. Martin Munda po kratki in zelo mučni bolezni v 65 letu tam pri Sv. Joštu na Kozjaku, kjer je zadnji čas bival pri svojem sinu župniku Janku. Rajni je bil vrl narodnjak, več let jako odločen občinski svetovalec, ud krajnega šolskega sveta na Humu ter vrl odbornik nekaj časa v okrajnem zastopu ormoškem. Na svojem posestvu je bil vzoren in marljiv gospodar, skrben oče, ljubezniv vesel mož stare korenine ter blag podpornik prijateljem in ubogim. Naj mu bode lahka slovenska zemlja tam gori na visokem Pohorju in naj počiva v miru, dokler se ne vidimo tam nad zvezdami. Tukaj in v okolici se ga bomo vedno radostno spominjali.

Dnevne vesti.

V Ljubljani, 4. oktobra.

— **Nujni predlog** glede korespondenčnega urada še vedno straši po ljubljanskih gostilnah. Največ govore ljudje, ki o celi stvari, posebno pa o tem, kaj je dolžnost deželnega zbora, nikakega pojma nimajo. Posebne rado se klobasa, da so narodno-napredni poslanci radi takomenovane zveze z Nemci glasovali proti nujnosti. Kaj takega se lahko natrobi v uho političnim otročjem drugim pa ne. Kdor nič ne misli, ta sprejme kaj takega za gotovi denar! Vsaj bi moral vendar vedeti vsak, ki se resno peča s politikom našega deželnega zbora, da je dr. Šusteršič glede korespondenčnega urada v lanskem zasedanju stavil do pike enak predlog, kot ga je stavil v letošnjem zasedanju. Lani so naši poslanci glasovali za nujnost, ali v zvezi temu, da je bila nujnost sprejeta, predlog ni prišel več v zbornico, ker so ga klerikaleci, potem, ko je bila nujnost sprejeta, — sami obstruirali. In letos se bo ravno ista komedija zopet ponavljala, in ponovila bi se bila, če se je, kakor lani, tudi letos nujnost sprejela. Gotovo pa je, da naši poslanci ne sede v zbornici, da bi se pustili po dr. Šusteršiču za nos vlačiti, ali pa, da bi sami morali se truditi v klerikalne obstrukcijske namene! Pač pa se imajo ravnati po načelu, da jim je vse storiti, da se izpodnese klerikalna obstrukcija, in da se prične redno delovanje v deželni zbornici. To redno delovanje je pogoj vseh pogojev; dokler se ne prične, ne more biti o ničem drugem govora! Tudi o volilni reformi ne! Dokler je v zbornici klerikalna obstrukcija, toliko časa se tudi v ustavnem odseku meritorno naj ne razpravlja! Tako bodi! In naj poje Janez Evangelist še bolj zaljubljene pesmi, položaj se ne da spreminiti, dokler v zbornici ni ponehala — obstrukcija!

— **Štefetove kozliarije.** Vselej, kadar zboruje deželni zbor, cvete proštevemu rejenčku najlepša pšenica. Takrat prekuha celi častnikarski svoj inventar, in vse neokusnosti, vse bedarije, katere so si kdaj izmislili njegovi ubogi možgani, prinaša zopet in zopet na krožniku pred bedasto svoje občinstvo. Dežmanove grablje, izdajalstvo domovine, preklinjanje dr. Tavčarja po ljubljanskih gostilnah, skopvani dopisi iz liberalnih krogov,

lakačstvo dr. Teutscherja in druge take neslanosti meša po škofovi cunji. To smo vse že doživeli, kaj takega se morda imenitno vidi kakemu nezrelemu mladiču, nam pa ne. Da se šiefe pri tem na vse načine trudi, da bi iz dr. Šusteršiča napravil vzor-narodnjaka, se samo ob sebi ume, to je njegova dolžnost, za to je plačan. Trudi se sicer, ali delo se mu ne posreči! Ravnokar se je Štefetu primerila velika neizgoda. V »Slovenec« je napadel nekega trnovskega meščana, ki je bil celo svoje življenje sicer mirnega, ali vendar klerikalnega mišljenja, češ, da je vpisal svojega otroka v nemški oddelek. Izkazalo se je, da je šiefe celo stvar si izmislil in da je lagal. Možiček bi pa bil lahko dobil resnico, samo da jo je iskal v svoji bližini. Vzor-narodnjak dr. Ivan Šusteršič je s. o. jega sina tudi letos vpisal v nemški oddelek. Ko se je napredni profesor radi tega začudeno ozrl proti profesorju, ki je znan podrepnik dr. Šusteršičev, je le-ta odgovoril: Kam ga pa če vpisati, ko fantiček res ne ume slovenščine! Tako izgleda resnica. Da je dr. Tavčar vpisal svojega otroka v nemško šolo, bi mu šiefe na tisoče Dežmanovih gracij na vrat nanosil, — ali dr. Šusteršič pa je vzor-narodnjak, ker svojega otroka katično nemško vzgaja! In ali ste že kdaj čuli, da je kak akademik, recimo Robidov fante, radi tega proti Šusteršiču demonstriral? Kaj takega nismo čuli in tudi ne bomo, ker k temu »Dančarski« fante nima poguma? Resnica pa je: Dežmanove grablje pripadajo dandanes dr. Ivanu Šusteršiču! Tako je!

— Občinske volitve na Igu.

Poročajo nam: Minoli četrtek so se vršile na zapuščenem in zane-marjenem Igu pod Ljubljano občinske volitve. Klerikaleci so že tri dni pred volitvami napajali svoje kimavce, ki vidijo v slovitim dr. Mauringu vsaj polboga, tako da so bili izanski anal-fabetje na dan volitve tako pijani, da bi bili volili tudi farovško kuharico v občinski svet. Vendar se je posrečilo pišli družbi naprednjakov spraviti v občinski svet vsaj 8 mož, ki vsaj sedaj niso farovski podrepniki. Vsaj sedaj, pravimo, kajti na Igu je do malega vse farško in tercijsko. Jedino le osebne mržnje in koristolovstva odločajo; zato ni čudno, če postajajo tudi napredni »možje« (?) vsak čas zopet klerikalni, kar ostanejo tako dolgo, da se vnovič razprož nestrpnim in neugnanim vrhovnim petelinom, dr. Janezom. Klerikaleci imajo še danes večino 10 mož v občinskem svetu, ker jim je pomagal ljubljanski odvetnik dr. A. k zmagi vzlic protestu grajščine. Te dni se voli župan, ki bo gotovo zopet klerikalec. Župnik se poteza za nekega duševnega reveža žalostne zgodovine, ker ima z njegovo hišo intimne zveze. Župnik je namreč prijatelj v saki hiši, kjer imajo lepo mater ali lepo hčerko. Naprednjaki pa so med seboj nesložni in ne vedo, koga bi volili; nagibajo pa se k dosedanjemu županu, klerikalcu, ker je slučajno nekaj časa z župnikom razprt. Taki mladočehi in take zmešane glave so naši »pristaši«! Potem se ni čuditi, da spada klerikalni Ig med najgrše, najzanimkejšee vasi na Kranjskem, kjer se cedi gnoj-nica in gosto blato in kjer ni videti niti sledu napredka. Ljudje so večinoma brez olike in mladina je skoraj vsa surova brez para! To so posledice klerikalne vlade in dr. Mauringove skrbi za duše! Minolo nedeljo je župnik po svoji navadi z lece zmerjal prav po rokovnjaško »liberalce«, češ da »jih ne bo vlačil za lase v ne-besa, ker so itak vsi liberalci plešasti«. Svoje maščevanje nad »liberalci« pa je ohladil župnik s tem, da je vzel naprednjakom dve klopi v cerkvi ter ju postavil v žagrad. Radovedni smo, ali bodo naši »liberalci« in naše »liberalke« hodile od sedaj naprej ponižno v žagrad gledat, kako se nekaj lep Janezek iz Polževega gradu oblači. Pri nas na Igu je vse mogoče! — Župnika pa sva-rimo, da ne srbotiti preveč, kajti v zadnjih dveh letih se je nabralo zo-

pet toliko gradiva, da mu lahko postrežemo z romani o romantičnih sestankih na Pungertu, v Ljubljani po hotelih in drugod, o kmetskimi Micah in o okroglo glavi in blede, ličnih gospodičah ter o raznih epikurejskih pojedinah tragičnih posledic. Gosp. dr. Mauring, mi vse vemo, in — mero je polna! Akoravno se Vas na Igu res že vse boji ter Vam liže umazane roke, nekaj tičev pa je le še med nami, ki Vam povedo pred svetom, kakšne posledice ima seksualnost in nezmernost v človeškem življenju sploh in v duhovniškem še posebej. In potem bo svet strmel, da je to mogoče.

Gornjeizanc.

— **Beda učitelstva.** V »Učiteljskem Tovarišču« čitamo: Tovariš I. T. iz T. nam piše: Letos bom moral vzdrževati 120 K mesečne plače v mestnih šolah dva otroke, kar me bo stalo na mesec okroglih 60 K. doma pa ostanemo: Jaz bolan, žena boleha in še petero otročičev. Kako naj živim? Te umetnosti ne umeje gospod s Kamua! — Objavljam to resnično sliko učiteljske bede brez vsake opombe na naslov merodajnih faktorjev!

— **V istrski deželni šolski svet** je imenovan za ostalo funkcijsko dobo ravnatelj dr. gimnazije v Kopru, I. Bisiač.

— **Gosp. dr. Bogdan Derč,** ki je bil dosedaj volanter ljubljanske deželne bolnice, podal se je na dunajsko kliniko k slavnostnemu otroškemu zdravniku prof. Escherichu, da se tam popolnoma izuri v tej stroki. Pozneje se misli v Ljubljani naseliti.

— **Parmove, »Čarične amakonke« v Piznu.** »Pizensky Oczor« piše o premieri Parmovih »Čaričnih amakonk« v Piznu tako-le: »Mi Čehi nimamo razen Bendlove »Indske princezinje« nobene izvirne operete v modernem smislu besede. Naši pobratimi Slovenci so nam poslali vzorec prve svoje operete, ki se je takoj priljubila vsem. K nam je prišel tudi njen skladatelj, ki je vodil skušnje in se pri nas uveljavil takoj — ne samo kot temeljit in odličen skladatelj, marveč tudi kot dovršen gentleman, ki ume svojo n. rodnost čim najlepše reprezentativno. Njegovo delo se odlikuje po svoji melodičnosti, ki se izogiba vsaki banalnosti, da se nam zdi, zlasti ako odzveva iz godbe kaka reminiscenca, da slišimo akorde plemenite narodne pesmi. Glasbene točke so odete s posebno harmonizacijo, mestoma bolj operno serioznega značaja. Skladatelj ume partituro svojo urediti tako, da poslušalce navdušuje, pri tem pa ne slišimo iz nje nobene dosadne vsiljivosti vsakdanjega značaja. Skratka: Glasbena stran novitete je v cellem najslabša in njena glavna zasluga bo, ako na stopni Parmova opereta pot v najširšo javnost. Libreto je lepši in boljši kakor slični dunajski umotvori. Dejanje je preprosto, skoro anekdotično in povest o Potemkinovih vaseh mu daje zlasti v zadnjem dejanju neko burlesko obilježje, kar pa celoti ni na kvar. Nekatere godbene točke so uspele tako sijajno, zlasti molitev, četverošpev »Sprejemni poljub moj sestrski«, finale prvega dejanja in cela vrsta drugih točk — da je občinstvo jelo burno ploskati pri odprtju sceni. Po vsakem dejanju je dolgotrajno ploskanje izpričevalo, da si je noviteta takoj pri prvi uprizoritvi izvojevala odločilen uspeh. Skladatelj se je moral pokazati na odru in podariti so mu krašen venec v mestnih barvah, kar je občinstvo spremljalo z bučnim aplavzom. Mislimo, da smelo lahko pričakujemo od Parmove operete trajnega uspeha.

— **30letnico** nepretrganega tiskarskega delovanja v tiskarni A. Klein & Comp. bo dne 12. t. m. praznoval poslovodja g. Anton Strlekar. Stopil je v omenjeno tiskarno 12. oktobra 1874. ter preživel štiri gospodarje.

— **Koroška Bela-Javornik.** Slavnostno blagoslovljenje in otvoritev novega šolskega poslopja bo dne 6. oktobra ob 10. uri dopoldne. Učitelji in prijatelji šole dobro došli.

— **Učiteljsko društvo za sežanski okraj** bo imelo svoje zborovanje dne 10. t. m. v Dutovljah.

— **Mestno gospodarstvo v Gradcu.** Deželna komitaja je prišla mesino upravo, da je izdala proračun za leto 1905. Dasi so dohodki skrajno optimistično proračunjeni, naša nepokrit primanjkljaj 342.721 K. To so grehi dosedanjega gospodarstva, ko je nacijski občinski zastop v strahu pred

volilci prikrival primanjkljaje. V pokritje tega ogromnega primanjkljaja nasvetuje proračun svetiati: 1. doklado na hišno obrestni davek od 23 na 33 odstotkov; 2. doklado na erarični užitek davek od 40 na 50 odstotkov; 3. na premož od 4 na 10 h, na oglje od 5 na 20 h za 100 kg, od drv na 12 h — dosedaj 7 h itd. Nastati mora draginja, ki bo pregnala penzioniste iz Grada.

— **Vojaki novinci so ubili** v Leitersbergu pri Mariboru čevljarja in godca J. Felserja, s katerim so se sprli v gostlji.

— **Slovenci na Dunaji** shajajo se vsak dan v kavarni Haberstroh, IX, Severin gasse No. 19, poleg tehniškega obrtnega muzeja. »Slovenski Narod« je tam na razpolago.

— **Jugoslovanska razstava v Sarajevu.** Društvo »Trebnica« v Sarajevu je sporočilo umetniškemu društvu »Vesna« na Dunaju in umetniškemu klubu »Sava« v Ljubljani, da sta bosanska vlada in sarajevski obč. odbor sklenila, naj se vse umetnine, ki so izložene v jugoslovanski razstavi v Beogradu, prenese v Sarajevo in naj se tam otvori meseca novembra druga jugoslovanska razstava. Hrvatje in Srbi so se že izrekli za to misel, in upati je, da se izreke tudi Bolgari in Slovenci.

— **Mednarodna panorama.** Po svojih naravnih čudeših po cellem svetu zaslovela Tirolska je razstavljena ta teden v panorami, in sicer med njenimi krasnimi pokrajini najkrajše, namreč nepresekne scenerije na potu od Merana, mimo Ortlerja, preko Mendelovega prelaza, skozi romantično dolino Eggen itd. v Arco. Na tej poti je videti vse, nad čemur mora še tako razvajeno oko strmleti: raztrgane skale, peneči hudourniki z vodopadi, snežniki, predrzno izvedene ceste, gradovi in trdnjave na nebotičnih skalah ter ljubka mesta med večno zeleno južno floro, kakor jih imata Arco in Meran.

— **Proletariat v Ljubljani.** V soboto večer med glediško predstavo je sedela stisnjena ob ograji glediškega dvorišča na Fran Josipovi cesti mala deklica, stara kakih 8—9 let. Bila je bosa in gologlava in je prav pritajeno vzdihovala v gosti senci. Neki mimoidoči gospod jo opazi in vpraša, kaj da išče tako pozno tukaj. Deklica mu odgovori, da »prosi«. Ko sta jo s tovarišem obdarovala, jo vprašata še dalje, odkje da je. Deklica je izpovedala, da je hči neke glediške poslužkinje, doma na Viču, da hodi podnevi v šolo, zvečer pa da mora vsak dan prositi. Medtem je prišla k razgovarjajočim se še neka gospodična, ki je dekletce prav dobro poznala. Ta je potrdila dekličino izpoved, pristavila pa še, da ima mati že več nezakonskih otrok in da živi sedaj z nekim mladim človekom, ki jo baje vedno pretepa. Dekl. da je bila tudi v njihovi hiši že in da je neko noč prenočila v njihovi kuhinji na golih — tle h! (Neumiljeni ljudje!) Ko sta jo gospoda pozvala, da naj vstane in gre domov, je deklica izjavila s popolnoma odločnim glasom, da ne pojde prej, dokler ne dobi še 10 krajcarjev. Medtem pa je pripovedovala stvari o svoji materi in o njenem ljubimcu s takim glasom in v taki maniri, ki znači že skrajno otročjo sprijnost. Ali so to avguri naše razvijajoče se velikomestnosti? Ali bi javnost ne hotela poskrbeti malo za tega otroka? Morda pa ima vendarle še kak kotiček, kje v kaki smrdljivi sirotiščnici tudi za tega otroka! Napredno ljubljansko ženstvo, glej svojo misljo! Ti pa ubogo dekletce, kaka je tvoja pot v življenje, kam te pelje?!

— **Izpred sodišča.** Kazenske obr. vne pri tukajšnjem dežel. nem. sodišču: 1.) Alojzij Prestor, France Mrak, Lorenc in Jernej Mrak, Janez Dolžan, Jožef Pernuš, Lovre Arnež in Anton Oman, vsi fantje iz Kerkice, so se pogovorili, da pretepo fante iz Brezja, ki so imeli že v Laknerjevi gostilni z njimi prepri. Posebno je spodbujal tovariše k napadu Jernej Mrak z besedami: »Fantje, kdor gre danes spat, bo moral iti zmerom spat!« Bratje Šporn od nasprotne stranke so jo krenili v Tenetišče, dočim sta se France Teran in Matevž Kreč obrnila proti Brezju. Za tema dvema so jo udri s kolmi oboroženi obdolženci in ju pretepli; oba sta bila težko ranjena. Početkom napada se je skrtil Kreč v grmovje. France Mrak stopi k njemu in ga vpraša, od kod da je. Sedaj prikači k njima Alojzij Prestor, v roki drog z železno kljuko na koncu, in udari Mraka Franceta, misleč da je ta eden od nasprotnih fantov, ker ga zaradi temote ni mogel razločiti, s tako silo po glavi, da je obležal. Mraku je bila lobanja strta in le srečni operaciji se ima zahaljati, da ni umrl. Vsi obtoženi razen Lorenca Mraka so bili krivim spoznanjem hudodelstva težke telesne poškodbe ter obsojeni: Prestor na 10, France Mrak na 18, Jernej Mrak na 5, Dolžan na 13, Pernuš na 5, Arnež na

6, in Oman na 12 mesecev težke ječe, poostrene s postom in trdim ležiščem. 2.) France Blaj, mesar v Spodnji Idriji, je zvečer 1. vel. travna t. l. rudarja Petra Strela pred Makičovo hišo v Idriji nalašč na tla zagnal ter ga vrh tega še po nosu udaril. Ko se je radi tega vršila kazenska razprava pri okr. sodišču, so na prejšnje Blajev prigrvanje poškodovani Peter Strel, Janez Kogej, mesarski pomočnik, in Janez Skvarča vedoma krivo izpovedali, in sicer je trdil Strel, da ne ve, kako je poškodbe zadobil, Kogej in Skvarča sta pa izpovedala, da dogodka nista videla. Kasneje na odgovor klicani, so pa zadnji trije priznali, da niso govorili resnice. Blaj je bil obsojen na 6 mesecev, Strel na 2 meseca, Kogej na 10, in Skvarča na 6 tednov ječe. 3.) Alojzij Bačnar in Jakob Kavčič, delavca na Blejski Dobravi, sta pred Urbančičevo gostilno brez povoda napadla dva italijanska delavca. Bačnar se je zakadil v Evgenija Pilota, ga s pestjo v obraz sunil, potem ga pa še udaril z volovsko žilo po desni nadlehtnici; Kavčič je pa 24letnega Antona Bortoluzija na tla podrli, ter sta nato udrihala po njem. Bačnar je bil obsojen na 6, Kavčič na 3 mesece ječe. 4.) Pavel Pečnik, delavec v Škofji Loki, je ne koliko vinjen razsajal v Sušnikovi gostilni. Ko ga je aretoval občinski stražnik, se mu pa ni hotel pokoriti; zmerjal ga je s »hudičevim policajem«, se vlekel na tla, mahal z rokami in nogami okoli sebe, ter zagrabil za nožnice redarjeve sablje. Obsojen je bil na 3 mesece težke ječe.

— **Navihana tatica.** Še meseca junija je neka ženska ukradla trgovcu g. Ivanu Kebru na Starem trgu dve svilnati naglavni ruti, ne da bi se bilo moglo poizvedeti, kdo je. V soboto dopoldne je pa Kebrova gospa dotično srečala in jo pokazala svojo nu vajenou, da jo je šel zasledovati. Preden je šla domov, je šla še nekoliko »kupoval« po trgovinah v Prešernovih ulicah. Pri kupovanju dežnikov v Vidmarjevi filijalki, se je bila pa tako »zmotila«, da je mislila, da je prinesla s seboj dežnik in je v ideji, da je vzela svojega, izmaknila Vidmarjevega, ga stisnila pod peletino, in odšla, Kebrov vajenec pa za njo. Ko je prišla na Marije Terezije cesto do Staretove hiše, je stopila v vežo, kjer je za vrati nekoliko časa počakala in potem prišla ven brez peletine, dežnik pa, katerega se preje pri nji ni videlo, je prinesla v rokah. Pelerino je najbrže vzel tega slekla, da bi jo ljudje tako hitro ne spoznali. Vajenec, ki je tatico neprestano zasledoval, je dognal, da stanuje v Šiški in tudi izvedel za njeno ime. Na podlagi teh podatkov je šel policijski detektiv z g. Kebrom v Šiško, kjer sta pri A. T. s orožnikom in tamošnjim stražnikom izvršila hišno preiskavo, katere uspeh je bil ta, da se je pri njej dobilo precej finega blaga, ki gotovo izvira iz ljubljanskih trgovin. Tudi ukraden dežnik se je našel. T. je hodila v tednu najmanj po dvakrat v mesto »zbirati« blago. H Kebru je hodila zbirat samo naglavne rute, h Vidmarju dežnike, v druge trgovine pa zopet kaj drugega. Bila je še v preiskavi zaradi suma tatvine svilnatih šerp, ki se ji pa ni dalo dokazati, da jih je ukradla. No, sedaj se je vendar tako ujela v past, da ne bode zlezla iz nje.

— **Rabijaten hlapec** je Egidij Svolsak, ki je bil sedaj v službi pri Töniesu. Navedenec je sinoči peljal po Dunajski cesti opeko in jo zgubil. To je opazil poir Matevž Marjak in prosil Töniesasa, da Svolsaka za toliko časa odstrani, da se bode straznil. Ta pa ni hotel pustiti vajetov, ampak je začel Marjaka pretepavati. Šele na pomoč došli Marjakov sin je očeta rešil in jih Svolsaku tudi nekaj pripeljal po glavi. Ker je bil Svolsak vedno hujši, ga je moral aretovati v obližju se nahajajoči policijski stražnik. Svolsak je Marjaka telesno poškodoval in mu tudi grozil, da ga bode že še dobil in hudo naklestil, makari če ga ubije. Oddali so ga v preiskovalni zapor c. kr. dežel. nemu sodišču.

— **Delavsko gibanje.** Včeraj se je odpeljalo z južnega kolodvora v Ameriko 20 Slovencev in 8 Hrvatov. — 39 Kočvarjev in Ribničanov je šlo na Dunaj kotansti peč. — 7 Ogrov je šlo iz Mura-Kiraly v Jesenice, 12 Slovencev v Heb in 8 Hrvatov iz Podbrda v Zagreb.

— **Brzoparnik »La Savoie«** je 24. septembra iz Havra odplul in 30. septembra srečno v Newyork dospel. Vozil je 6 dni 5 ur. Zastop potovalna pisarna Ed. Šmarda v Ljubljani.

— **Meteorološki mesečni poročilo.** Minoli mesec kima več je bil sprva topel, a pozneje hlad in neprijeten. — Opazovanja na toploti miru dajo povprek v Celsijevih stopnjah: Ob sedmih zjutraj 11.2°, ob dveh popoldne 17.5°, ob devetih zvečer 13.1°, tako da znaša srednja zračna temperatura tega meseca 13.9°, za 0.9° pod normalom. — Opazovanja

na tlakomeru dajo 737.0 mm kot srednji zračni tlak tega meseca, za 1.0 mm nad normalom. — Mokrih dni je bilo 11, padlo je pa vsega skupaj 202.1 mm dežja (samo 14. je padlo 75.8 mm). — Vetrovi so bili sploh slabi, le 18. in 19. je pihal oster severovzhod (burja). — Nevhte so se opazovale ob treh dnevih, v okolici jih je bilo več.

— **Hrvatske novice.** Šesto smrtno obsodbo je izrekel ravno kar v tem letu sodišče v Mitrovici. V prvih petih slučajih se je izreko pomililošenje. — Časopis je hotel podkupiti Zagrebški žid in obišnaki svetovalec Moskovje je ponudil uredniku »Obzora« 150 K, ako bi prijazno omenil, da so bratje Gutmann dobili baronstvo. G. Pasarić je p. nudbo odklonil.

— **Najnovejše novice.** A tenat na cara? Poljski list »Naprzód« poroča, da so na postaji Baranovice prijeli uro pred prihodom vlaka, s katerim se je peljal car v Odeso, nekega moža, ki je hotel nekaj bomb podobnega položiti na tir. Imena mož noče povedati.

— Grof Bülow se je odpeljal v Rim ter se o tem kombinira najrazličnejše.

— **Afera Koburg-Matašić.** V dunajskih dvornih krogih so prepričani, da je znano ponarejanje memo sakrivila edinole princezinja Lujiza, dočim je Matašić bil nedolžno obsojen.

— **Potres na otoku Samosu** se ponavlja že par tednov ter se je bati usodnih erupcij. Nad 2000 ljudi je brez strehe.

— **Senzacijska sodna preiskava** teče pri praškem deželnem sodišču. Sodni svetnik Hrdlička in zdravnik dr. Butta sta namreč obdolžena, da sta nekega bogatega mladeniča za visoko nagrado oprostila vojaščine.

— **Vlom v pošto.** V občini Kaezel (Ogrsko) je bilo vlomljeno v pošto poslopje. Tatje so odnesli 15.000 K.

— **Posl. Klofač** se je vrnil z bojišča ter hoče tožiti vse liste, ki so pisali, da je prišel le do Irkutsk.

— **Saljivi Francoz.** Neki francoski kmet je prišel s svojo ženo k fotografu. »Gospod, rad bi dal fotografirati svojo ženo«. — »Dobro. Sedite, draga gospa, ter napravite čim prijaznejši obraz... Ena... dve... tri Gotovi smo. Sliko lahko takoj s seboj vzamete«. — »O, ni treba«, je odgovoril kmet, »lahko si sliko sami obdržite. Fotografirati sem dal svojo ženo le zato, ker sem hotel videti enkrat kakšna je moja stara, kadar napravi prijazno lice.«

— **Kožne bolezni pri otrokih.** Nežna otročja kožica je zelo lahko pristopna vsakemu učinku od zunaj. Otrok se brž umaže in onečedi in pomanjkljivo negovanje kože daje ravno tako lahko povod kožnim boleznim kakor pretirano snajenje, ki se lahko opaža v premožnih krogih. Neki znani nemški specialist za kožne bolezni opozarja, da pretirano kopanje in umivanje s milom, ter brisanje draži nežno, občutljivo otročjo kožo ter odstranjuje normalno kožno toščo. Seveda povzročajo kožne bolezni tudi notranja držila iz krvi, po zaužitju gotove hrane. Po vsakem umivanju in brisanju se morajo ranjani deli otroškega telesa potrositi s posebnim praškom. Zelo napačno je otroke vrhu plenice še ovijati z nepremodljivo tkanino, suknom itd., ker mvažnost ne more izhlapevati. Otrok ora sicer biti na toplem, ne sme pa se preveč gorko zavijati, ker se sicer poti, vseh česar se koža zope draži ter nastanejo razni izpuščaji. Tudi ni dobro odstranjevati malim otrokom znano krastovino z glave na ta način, da se kraste mažejo z oljem.

— **Brez dima.** Vsak prebivalec naših velikih mest si gotovo želi že enkrat videti svoje mesto brez dima. Lahko bi meščani sami k temu pripomogli, če bi le vedeli, da se obilno sploča in da je ceneje kot pa pustiti vzhajati v zrak velike oblake črnega dima. Dandanes zaamo že za take iznajdbe, ki dim iz dimnika skoraj docela preprečijo, ker izžgejo iz dima vse snovi, ki se dajo še za kurjavo porabiti, a ki bi sicer ušle v zrak v podobi dima. In za take iznajdbe po eg tega tudi ni treba visokih in dragih dimnikov, kakor jih morajo sedaj zidati tovarne. Gotovo bodo za nas nastopili blaženi časi, kadar ne bo več dima po naših industrijskih mestih.

— **Nenavaden nagrobni napis.** V St. Zenu pri Reichenhallu je umrl nedavno župnik, ki so ga pokopali tik cerkvenega zidu, na zidu pa se blešči na plošči nagrobni napis, kjer je med drugim čitati: »Posvetili dragemu rajniku njegovi hvaležni otroci.« Odkritosrečna novost.

Književnost.

— **»Učiteljski Tovariš«** ima v štev. 28. naslednjo vsebino: Iz dobe

Ferdinanda Dobrotljivega. — Dve kroni. Analeptično pismo. — Zborovanja »Saveza hrv. učiteljskih društev«. — Klerikalizem in mi. — Društveni vestnik. — Književnost in umetnost. — Vestnik. — Uradni razpisi učiteljskih služb. — Inserati.

— **»Zvonček«** ima naslednjo vsebino: 1. Jutro. Borisov. Pesmi. 2. Gospod, ki je imel rad otroke Ivo Blažič. Povest. 3. Mrček — morilec. Modest. Pesem s tremi podobami. 4. Volk na solinah. Ivo. Pravljica. 5. Sosedov in naš. Samko Cvetkov. Marin. Povest. 6. En sam pogled... Ivo Trošt. Povest s podobo. 7. Boj z muhami. Fran Voglar. Povest. 8. Zakaj paglavci? Ivo Trošt. Povest s podobo. 9. Punk in zabava. Priroda. Ant. Kosi. Uglasbena pesem. — Najvišja železnica. — Odkod imamo domačo zelenjavo? — Narodnost v Evropi. — Besedna naloga. — Rešitev.

Telefonska in brzojavna poročila.

Dunaj 4. oktobra. Povodom današnjega cesarjevega godu so bile sinoči v Opavi velike pangermanske demonstracije. Pred vojašnico se je zbrala velika množica, pričakuje ta dan običajnega mirozova. Ker tega ni bilo, je množica najprej burno demonstrirala pred dež. predsedništvom in potem raznim češkim voditeljem pobila okna.

Dunaj 4. oktobra. Kurator princezinje Lujize, dr. Feistmantel, je pri dvornomarsalskem uradu vložil prošnjo, naj se novič praišče duševno stanje princezinje Lujize. Dr. Stimer, zastopnik princezinje Lujize, je prosil, naj se razveljavi kuratela in naj se psihijatri, ki praišejo princezinjo, vzemo le izmed tistih zdravnikov, ki jih nominira princezinja sama.

Dunaj 4. oktobra. Policijsko ravnateljstvo razglša, da se potika defraudant Jenner po okraju Mistelbach in da je vse preskrbljeno, da pride pravici v roke.

Rusko-japonska vojna.

London 4. oktobra. O japonskih naskokih na Port Artur se poroča iz Čifu: Po ljutem bombardementu so Japonci poskusili naskokoma zavzeti Veli'oro. Zagnali so se v boj z obupno odločnostjo. Boj je trajal štiri dni. En japonski bataljon je bil v neki dolini, kjer se ni mogel umakniti ruskim topovom, malone popolnoma uničen. — Japoncem se je z veliko težavo posrečilo, spraviti en top in dve strojni puški na neko zavarovano mesto, ali ko so Rusi nastopili ofenzivo, se niso mogli vzdržati in so bili razgnani. Poskusili so še dvakrat zavzeti tisto pozicijo, a brez uspeha. Ruski topovi so med Japonci prouzročili strašne izgube. Japoncem se je deloma posrečilo, zapreti vodovod v Port Artur, a posadka ima še več studencev, da dobiva vodo. Tudi živeža je še dovolj, le konzerv z mesom je začelo zmanjkovati.

Petrograd 4. oktobra. Poročila angleških listov, da je ruska vojna ladja »Bajan« pribegla v Šanghaj, so neresnična. V Šanghaj ni prišla nobena ruskaladja.

Gospodarstvo.

— **Mestna hranilnica v Kamniku.** V mesecu septembru 1904 je 156 strank vložilo 47.031 K 11 h, 102 stranki vzdignilo 33.941 K 46 h. 11 strankam izplačalo se je hipoteknih posojil 10.040 K. Stanje hranilnih vlog 1.084.602 K 14 h, stanje hipoteknih posojil 800.749 K 40 h. Denarni promet 114.764 K 69 h.

— **Mestna hranilnica v Kranju.** V mesecu septembru 1904 je 376 strank vložilo 68.442 K 13 h, 247 strank vzdignilo 54.994 K 22 h, 3 strankam se je izplačalo posojil 5.500 K, stanje hranilnih vlog 3.445.477 K 23 h, stanje posojil 2.036.096 K 04 h, denarni promet 213.897 K 86 h.

— **Mestna hranilnica v Radovljici.** V mesecu septembru 1904 je 186 strank vložilo 73.151 K 99 h, 120 strank vzdignilo 41.295 K 73 h, 14 strankam se je izplačalo posojil 18.650 K, denarni promet 323.517 K 84 h.

Sredstvo, ki prebavne organe spravlja v red in jim tudi po daljši rabi ne škoduje, ampak jih še krepi, je **želodčna tinktura lekarnarja Piccolija v Ljubljani na Dunajski 7 cesti**. Zunanja naročila po povzetju. 18

Umri so v Ljubljani:

V deželni bolnici:

Dne 28. septembra: Mihael Ustnik, učitelj, 70 let, ostarelost. — Marija Zaveršnik, delavčeva hči, 1 dan, življenske slabosti. — Tomaž Dobravec, 63 let, jetika.

Dne 30. septembra: Josip Poljšak, delavec, 63 let, Carcinoma ventriculi. — Ignacij Hafner, gost, 64 let, Paralysis cordis.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka“ v Ljubljani.

Uradni kurzi dun. borze 3. oktobra 1904.

Naložbeni papirji.	Dinar	Blago
4-20/100 majeva renta	99-65	99-85
4-20/100 srebrna renta	99-55	99-75
4-20/100 avstr. krona renta	99-60	99-80
4-20/100 zlata	119-50	119-70
4-20/100 ogrska krona	97-80	98-—
4-20/100 zlata	118-90	119-10
4-20/100 posojilo dežele Kranjske	99-50	101-—
4-20/100 posojilo mesta Spjlet	100-25	101-25
4-20/100 Zadar	100-—	100-—
4-20/100 bos. herc. žel. pos. 1902	101-—	102-—
4-20/100 češka dež. banka k. o.	99-60	100-—
4-20/100 zst. pisma gal. d. hip. b.	99-60	99-90
4-20/100 pešt. kom. k. o. z.	101-50	102-50
10-100 pr.	107-—	108-—
4-20/100 zst. pisma Innerst. hr.	100-50	101-50
4-20/100 ogrske cen.	100-50	101-10
4-20/100 dež. hr.	100-10	101-—
4-20/100 p. pis. ogr. hip. ban.	100-10	101-—
4-20/100 obl. ogr. lokalnih železnice d. dr.	100-—	101-—
4-20/100 obl. češke ind. banke	100-75	101-75
4-20/100 prior. Trst-Poreč lok. žel.	98-50	—
4-20/100 prior. dol. žel.	99-—	—
3-100/100 juž. žel. kup. 1/100	308-—	308-—
4-20/100 avst. pos. za žel. p. o.	101-—	102-—

Srečke.	1860-1864	1865-1869
Srečke od 1. 1860-1864	184-—	186-50
„ tizske	263-—	266-—
„ zem. kred. I. emisije	160-—	162-—
„ „ II.	309-—	319-—
„ ogr. hip. banke	297-—	308-—
„ srbske a frs. 100-—	272-—	276-—
„ turške	93-—	97-—
Basilika srečke	133-65	134-65
Kreditne	20-85	21-85
Inomoške	475-—	485-—
Krakovske	78-—	83-—
Ljubljanske	85-—	90-—
Avst. rud. križa	67-—	71-—
Ogr.	53-85	55-85
Radolforske	29-10	30-—
Budolforske	65-—	70-—
Saleburške	77-—	81-—
Dunajske kom.	525-—	533-—

Dalnice.	87-10	88-10
Žužne železnice	651-50	652-50
Državne železnice	1614-—	1624-—
Avstr.-ogrsk. banke dalnice	671-50	672-50
Ogrske	779-85	780-25
Živnostanske	249-—	250-—
Premogovnik v Mostu (Brüx)	657-—	661-—
Alpinske mota	485-45	486-25
Praške žel. ind. dr.	2457-—	2467-—
Rima-Muranyi	530-—	532-—
Trbovlske prem. družbe	313-—	317-—
Avstr. orožne tovr. družbe	518-—	517-—
Češke sladkorne družbe	175-—	180-—

Valute.	11-34	11-38
C. kr. cekin	19-04	19-06
20 franki	23-48	23-56
20 marke	23-94	24-—
Sovereigns	117-37	117-57
Laški bankovci	95-20	95-40
Rubli	253-75	254-75
Dolarji	4-84	5-—

Meteorologično poročilo.

Vikina nad morjem 306-2. Srednji krašnji tlak 736-0 mm.

Okt.	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm	Temperatura v °C	Vetrovi	Nebo
3. 9. zv.	738-8	12-0	sl. jvzhod	oblačno	
4. 7. zv.	737-9	12-0	brezvetr.	oblačno	
2. 2. zv.	738-5	14-4	sl. jug	oblačno	

Srednja včerajšnja temperatura: 12-3°, normale: 12-5°. — Padavina v mm 4-4.

Potrjeni globoke žalosti dajejo podpisani spodobno na znanje, da je njihov predobri, nepozabni oče, oziroma tast in ded, gospod

Fran Kopriwa
zasebnik

danes, v ponedeljek, 3. oktobra 1904 sprejemši svetotajstva za umirajočega, v starosti 81 let, mirno v Gospodu zaspal.

Zemeljski ostanki predragega rajnika se bodo blagoslovili v sredo, dne 5. oktobra, ob 4. popoldne v hiši žalosti, Kuhnova cesta št. 23, ter zatem položili k večnemu počitku pri Sv. Krištofu. 2574

Sv. maše posmrtnice se bodo brale v četrtek, dne 8. oktobra t. l. v župni cerkvi Sv. Petra.

V Ljubljani, 3. oktobra 1904.

Fran Kopriwa, nadzornik ogrske premogarske delniške družbe, Ivan Kopriwa, mestni fizik, Adolf Kopriwa, rudarski uradnik, Karolina Freyer roj. Kopriwa, otroci, — Hedviga Kopriwa roj. Ruprechtova, Marija Kopriwa roj. Hallerjeva, Marija Kopriwa roj. Ruprechtova, sene. — Rikard Freyer, c. kr. poš. kontrolor, zet. — Vsi vnuki.

Sprejme se takoj gospodično

najrajše z dežele, ki je zmožna slovenskega in nemškega jezika, dobra računarica ter vajena trgovine. 2875-1
Naslov pove upravništvo „Sl. Nar.“.

Vljudno javljam slav. občinstvu, da imam na razpolago ves čas lovske sezone vsak dan sveže 2788-4

srne in zajce.

Kršan, Gosposke ulice št. 15.
(Palača Auersperg.)

Večja trgovina z železnino sprejme pod jako ugodnimi pogoji
— spretnega —

sotrudnika.

Ponudbe pod „SPOSOBEN“ na upravništvo „Slov. Naroda“. 2872-1

Pijte Klauerjev

Triglav
najzdravejši vseh likerjev.

NATECAJ.

Pri podpisani štedionici (hranilnici) se ima popolniti

mesto drugega knjigovodje

z naprej plačljivo plačo letnih 2000 kron in sicer na poizkusno dobo od treh mesecev. — Nastop takoj. 2846-2

Reflektanti naj izvolijo svoje prošnje nasloviti na podpisano štedionico.

Bjelovarska štedionica.

Indra Tea

najfinejši in najboljši čaj na svetu.

Najfinejši zajutrek, izvrstna južina. 2293-16
Najboljše sredstvo proti prehladi.
Osobito priporočljivo za pokvarjen želodec.
Pospešuje prebavo ter brani želodec boleznim.

Dobiva se v drogerijah in boljših trgovinah s specializiranim in delikatnim blagom.

Naraven le v originalnih zavojih s stalno ceno.

Na veliko pošilja

Indra Tea Import Company Trst 3.

Najnovejše in najmodernejše

kožuhovine.

Ravnokar došla popolnoma nova zaloga.

ERNEST SARK

Ljubljana

Stari trg

št. 1.

*

Sprejema zavarovanja človeškega življenja po najraznovrstnejših kombinacijah pod tako ugodnimi pogoji, ko nobena druga zavarovalnica. Zlasti je ugodno zavarovanje na doživljenje in smrt z zmanjšujočimi se vplačili.

Vsak član ima po preteku petih let pravico do dividende.

„SLAVIJA“
vzajemna zavarovalna banka v Pragi.
Rez. fondi: 29,217.694-46 K. Izplačane odškodnine in kapitalije: 78,324.623-17 K.
Po velikosti druga vzajemna zavarovalnica naše države
z vseskozi slovensko narodno upravo. 3-114
Vsa pojasnila daje:
Generalni zastop v Ljubljani, čegar pisarne so v lastnej bančni hiši
v Gosposkih ulicah št. 12.

Sadna razstava v Radovljici

je odprta le še kratek čas!
Vsakdo naj torej hiti, da si jo še ogleda! Razstava je odprta vsak dan od 8. zjutraj do vida zvečer.
Vstopnina 30 vin. 2787-7

Mlada, poštena

deklica

z dežele se takoj sprejme kot učenka.
Ponudbe naj se pošiljajo Mariji Jemec, špecerijska trgovina v Ljubljani, Tržaška cesta št. 8. 2853-2

V Spodnji Šiški

poleg cerkve sta iz proste roke proti takojšnjemu plačilu naprodaj

dve hiši

obe pod eno hišno št., ena še 23 let, druga pa še 11 let davka prosta. Naprodaj je tudi gozd „Dolina“ in več stavbnih parcel v izmeri 7 oraj, kozolec s 17 okni in pod (sked-nj) Svet je obdelan.
Pojasnila daje Josip Seidl v Sp. Šiški pri Ljubljani. 2799-2

Št. 33.096. 2873-1

Ustanova.

Pri ljubljanskem mestnem magistratu je izpraznjena ena **Primož Auerjevih ustanov** v znesku letnih K 105-—.

Do te ustanove imajo pravico ubogi otroci ljubljanskih meščanov, pred vsem pa sorodniki ustanovnika in otroci izdelovalcev barok, dokler se sami preživiti ne morejo.

Prošnje za podelitev te ustanove je vlagati do konca t. m. pri magistratnem vložnem zapisniku.

Mestni magistrat v Ljubljani
dne 1. oktobra 1904.

PES

(jazbečar), popolnoma rmen, (jelenove barve), 6 mesecev star, se zaradi preselitve prodaja za 20 kron.
Vpraša naj se pri Anton Stelju, loven kneza Windischgrätz, Planina pri Rakeku. 2862-2

Sprejmejo se pod jako ugodnimi pogoji solidni in spretni

zavarovalni potovalci.

Ponudbe naj se pošiljajo pod „zavarovalni potovalci“ na upravništvo „Slov. Naroda“. 321-63

Izvanredno fino staro

slivovko

pristno marelčno žganje (Aprikosen-Destillat),
medicinalni konjak, jamaika rum itd. itd.

priporoča trgovina s špecerijo, delikatesami in vinarna

Franja Kham

Miklošičeva cesta. 2780-4

Grenčica

„Florian“

in likér 5-226

„Florian“

najboljša kapljica za želodec.

Ces. kr. avstrijske

državne železnice.

C. kr. ravnateljstvo drž. železnice v Beljaku.

Izvod iz voznega reda.

Veljaven od dne 1. oktobra 1904. leta.

ODHOD IZ LJUBLJANE juž. kol. PROGA NA TRBIŽ. Ob 12. uri 24 m ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Inomost, Monakovo, Ljubno, čez Selthal v Aussee, Solnograd, čez Klein-Reifling v Steyr, v Linc, na Dunaj via Amstetten. — Ob 7. uri 5 m zjutraj osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Ljubno, Dunaj, čez Selthal v Solnograd, Inomost, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Prago, Lipsko, čez Amstetten na Dunaj. — Ob 11. uri 54 m dopoldne osebni vlak v Trbiž, Pontabel, Beljak, Celovec, Ljubno, Selthal, Solnograd, Lend-Gastein, Zell am See, Inomost, Bregence, Curih, Ženeva, Pariz čez Amstetten na Dunaj. — Ob 3. uri 56 m popoldne osebni vlak v Trbiž, Smohor, Beljak, Celovec, Franzensfeste, Monakovo, Ljubno, čez Klein-Reifling v Steyr, Linc, Budejevice, Plzen, Marijine vare, Heb, Francove vare, Karlove vare, Prago, (direktni voz I. in II. razr.), Lipsko, na Dunaj čez Amstetten. — Ob 10. uri ponoči osebni vlak v Trbiž, Beljak, Franzensfeste, Inomost, Monakovo (Trst-Monakovo direktni voz I. in II. razreda). — PROGA V NOVO MESTO IN KOČEVJE. Osebni vlaki. Ob 7. uri 17 m zjutraj v Novo mesto, Stražo, Toplice, Kočevje, ob 1. uri 5 m pop. istotako. — Ob 7. uri 8 m zvečer v Novo mesto, Kočevje. — PRIHOD V LJUBLJANO juž. kol. PROGA IZ TRBIŽA. Ob 3. uri 23 m zjutraj osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Monakovo, Inomost, Franzensfeste, Solnograd, Linc, Steyr, Ischi, Aussee, Ljubno, Celovec, Beljak, (Monakovo-Trst direktni voz I. in II. razr.). — Ob 7. uri 12 m zjutraj osebni vlak iz Trbiža. — Ob 11. uri 10 m dopoldne osebni vlak z Dunaja čez Amstetten, Lipsko, Prago (direktni voz I. in II. razreda), Francove vare, Karlove vare, Heb, Marijine vare, Plzen, Budejevice, Solnograd, Linc, Steyr, Pariz, Ženeva, Curih, Bregence, Inomost, Zell am jezeru, Lend-Gastein, Ljubno, Celovec, Smohor, Pontabel. — Ob 4. uri 44 m popoldne osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Selthal, Beljaka, Celovca, Monakovoga, Inomosta, Franzensfesta, Pontabla. — Ob 8. uri 44 m zvečer osebni vlak z Dunaja, Ljubna, Beljaka, Smohorja, Celovca, Pontabla, čez Selthal iz Inomosta, Solnograda čez Klein-Reifling, iz Steyra, Linca, Budejevice, Plzna, Mar. varov, Heba, Francovih varov, Prage in Lipskega. — PROGA IZ NOVEGA MESTA IN KOČEVA. Osebni vlaki: Ob 8. uri 44 m zjutraj iz Novoga mesta in Kočevja, ob 2. uri 32 m popoldne iz Straže, Toplice, Novoga mesta, Kočevja in ob 8. uri 35 m zvečer istotako. — ODHOD IZ LJUBLJANE drž. kol. V KAMNİK. Mešani vlaki: Ob 7. uri 28 m zjutraj, ob 2. uri 5 m popoldne, ob 7. uri 10 m zvečer. — Ob 10. uri 45 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — PRIHOD V LJUBLJANO drž. kol. IZ KAMNİKA. Mešani vlaki: Ob 6. uri 49 m zjutraj, ob 10. uri 59 m dopoldne, ob 6. uri 10 m zvečer. Ob 9. uri 55 m ponoči samo ob nedeljah in praznikih in le oktobra. — Čas prihoda in odhoda je označen po srednjeevropskem času, ki je za 2 min. pred krajevnim časom v Ljubljani.

Otvoritev privatnega industrijalnega tečaja.

Naznanjam slavnemu p. n. občinstvu, da otvorim 15. t. m. svoj, od visoke c. kr. vlade dovoljeni in koncesionovani

industrijalni tečaj.

Učenke se bodo praktično vežbale v četrtletnem tečaju, ki bo deljen v dopoldanskega in popoldanskega, v vseh ročnih delih.

Pončevali se bodo sledeči predmeti:

klečkanje, pletenje, šivanje perila in risanje krojev, belo in umetno vezenje, narodno ornamentno vezenje in risanje, filigransko delo, emaljno in žgalno slikanje.

Učenke, ki so dovršile 14. leto, sprejema vsak dan od 9. do 12. ure dopoldne gospa

Marija Kučera

industrijalna učiteljica

Ljubljana, Sv. Petra cesta št. 31, dvorišče.